

vsak petek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ Prevalje, Koroško.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

za Jugoslavijo . . . . . K 10.—
za ostalo inozemstvo . . . . . „ 15.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje v naprej.
Posamezna številka velja 20 h.

Za oglasila se plačuje po 20 h, med besedilom po 40 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 30 h, za parte, zalvale in izjave ter za oglase med besedilom po 40 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 10 h za besedo vsakokrat; minimum 1 K.

Za izvestilo pri upravi 1 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravništvo lista „Mir“, Prevalje, Koroško.

Leto XXXVIII.

Prevalje, 19. septembra 1919.

Št. 30.

Naš deželni predsednik na Koroškem.

Predsednik deželne vlade za Slovenijo dr. Jan-ko Brejc je posejil v teh dneh osvobojeno jugoslovansko Koroško. Ljudstvo je z navdušenjem pozdravljalo prvega slovenskega predsednika, pozdravljalo je starega bojovníka za naše pravice, pozdravljalo je svojega prejšnjega voditelja. Ni bilo opaziti strogega oficijelnega nastopa, v demokratični državi se lahko najpriprostejši človek pogovori s predsednikom in mu potoži svoje skrbi in težave ter predloži svoje prošnje.

Z avtomobilom se je dne 11. t. m. ob desetih popoldne pripeljal v Borovlje v spremstvu načelnika gospodarsko-kmetijskega urada prošta Kalana in ministerijalnega tajnika dr. A. Druškoviča.

Pričakovali so ga tam naš od nas vseh spoštovani general Maister s častniškim zborom, okrajni glavar dr. Ferjančič z uradništvom, županstvo, zastopniki drugih oblasti in zastopniki delavcev in puškarjev. G. deželni predsednik se je posebno informiral pri zastopnikih puškarjev in delavcev o puškarški industriji, z g. Stumerjem se je posebno dolgo razgovarjal o tej stroki, obljubil je vladino skrb za puškarstvo obrt in industrijo ter priporočal organizacijo, da se še bolj razvije. Tudi s krajevnim narodnim odborom se je dalje časa razgovarjal, popraševal po razmerah in svetoval ter obljubil pomoč v marsikateri stvari.

V spremstvu zastopnikov Narodnega sveta za Koroško, g. generala Maistra, kapetana dr. Dolarja, g. dr. Angele Piskernik je posejil dne 11. septembra še kraje južno Drave v Rožu in sicer Svetno vas, Sent Janž, Bistrice v Rožu, Podgorje, Sent Jakob v Rožu, Loče in Rožek. V mnogih krajih so slavoloki pozdravljali odlične goste, pozdravljala jih je domača duhovščina, učiteljstvo, šolska mladina, zastopniki občin in krajevnih narodnih odborov. Deželni predsednik se je informiral o željah in potrebah teh krajev, z veseljem je konstatiral, da je ljudstvo zadovoljno, posebno glede prehrane ni bilo nobene večje pritožbe. Vsi so izražali srčno željo, da bi le tako ostalo in izražali veselje, da so rešeni tujega jarma. Naše vrlo ženstvo je bilo povsod častno zastopano in se je udeležilo sprejema.

Dne 12. t. m. je g. deželni predsednik posejil Žihpolje, Kotmaro vas, Bilčovs, Sent Ilj, Logo vas, Škotiče, Ribnico, Otok, Vetrinj in Zrelc. Kljub delavniku je bila povsod pri sprejemu udeležba častna. Delj časa se je mudil v Logi vasi, kjer so ga pozdravili župani in zastopstva od blizu in daleč, sami vplivni možje. Tukaj so se pretresovale posebno prometne zveze, nove ceste in vprašanje broda čez Dravo, ki naj bi začasno nadomestoval rožeški most. Upanje je, da se bo pri korekturi meje vprašanje ceste ugodno rešilo. Razgovarjali so se tudi o izvozu, nakupu, o pošti itd. Zastopniki krajevnih odborov so poročali o poskusnem plebiscitu in o ugodnem rezultatu, vsi so bili prepričani o ugodni izvršitvi plebiscita.

V Vetrinju je pozdravila g. predsednika šolar-ka v nemškem jeziku in mu izročila lep šopek. Pozdravila ga je zbrana šolska mladina. Sprejema se je udeležil tudi g. župan Treffer. G. predsednik je zagotavljal nemškemu prebivalstvu, da v Jugoslaviji ne

bomo imeli kakor v prejšnji Avstriji treh vrst državljanov, da ne bomo delali staroavstrijskih napak — ampak da bodo državljani nemške narodnosti enako-pravni, če bodo lojalni.

Z vozovi so se odpeljali vladni dostojanstveniki iz Zakamna v Zrelc, kjer so jih pozdravljali domačini ter zastopniki Radiš in Medgorij. Glavno vprašanje, ki se je tukaj razmotrivalo, je bilo vprašanje prometne zveze med Zrelcem in Vetrinjem in pa vprašanje pošte preko Grabštanja.

Zvečer so v Borovljah sprejeli odličnega francoskega gosta, grofa comte Begouena, starega prijatelja Jugoslovancov, ki je že pred 32 leti pisal v francoskem jeziku o jugoslovanskem vprašanju in ki je tudi sedaj v pariškem listu „Journal de Debats“ pogumno zagovarjal pravice Jugoslovancov. Prišel je iz Prekmurja, ki je nanj jako ugodno vplivalo. Grof Begouen se je vozil drugi dan z g. deželnim predsednikom do Velikoveca.

Dne 13. septembra je g. predsednik nadaljeval pot v Glinje, Smarjeto in Apače, kjer so ga povsod pristrčno pozdravljali. V Galiciji se je posebno zanimal za aprovizacijo in za ubožno akcijo, ki se naj uvede za revne sloje. Drugi večji sprejem je bil v Škocijanu, odlični gospodje so si ogledali tudi slikovito Klopinsko jezero.

V Velikovecu je bil sprejem pred mestno občinsko hišo, kjer ga je pozdravil polkovnik Polak s častniki, g. vodja okrajnega glavarstva Kaki z uradništvom, g. gerent Carl s sosvetovalci, trgovcem Giendnom in g. Hribernikom, zastopniki državne gimnazije, meščanske šole in ljudskih šol, šolske sestre iz Sent Ruperta, načelnik Narodnega sveta g. župnik Trobber, zastopniki krajevnih narodnih odborov iz Grabštanja, Pokrč, Važenberga, Vovber in Djekš. Z vsemi se je pristrčno razgovarjal in se je zanimal za vse krajevne zadeve.

Iz Velikoveca se je peljal v Vovbre, kjer ga je pozdravilo zastopstvo občine in g. župnik Ebner. V Grebinju ga je pričakovalo več kakor 100 ljudi. Informiral se je o vseh težnjah in pritožbah in odnesel najboljši vtis. Na Rudi so ga med drugimi pozdravili tudi otroci, ki so mu tožili, da ni obleke in čevljev. Obljubil je, da bo za revne otroke na Rudi posebej poskrbel.

Med potoma si je ogledal g. predsednik tudi kmetijsko šolo na Hoprijanu in posestvo na Karbonu, ki je posebno zanimalo g. načelnika kmetijskega urada, prošta Kalana.

Zvečer so se odlični gospodje vrnili v Velikovec, kjer so jim č. šolske sestre jako dobro postregle z večerjo. Spremljal je g. predsednika vodja okrajnega glavarstva g. M. Kaki.

V nedeljo, dne 14. septembra, so se odpeljali v Vogrče, kjer jih je pričakovalo nad 200 ljudstva. Pozdravil je g. župnik Sekol in posestnik Milač.

Posebno veličasten je bil sprejem v Pliberku, kjer je tisočglava množica pričakovala g. predsednika, katerega je v vznesenih besedah pozdravil g. gerent Gvaic. Predstavili so se mu dostojanstveniki, g. predsednik je pozdravljala stare znance, se interesiral za prošnje in pritožbe. Vse je izražalo veliko veselje nad Jugoslavijo. Tožili so mu, da je usnje predrago. Severno Drave pa je vse izražalo željo, da vlada kmalu zamenja nemško-avstrijski denar z jugoslovanskim.

Deželna vlada je dovolila posebna sredstva, da se bo akcija za reveže v vseh občinah zboljšala.

V Smihelu pri Pliberku je pozdravil g. predsednika kaplan Pavel Gril. V pozdrav so zagrmeli tudi topiči. G. predsednik je pohvalil staro, v narodnem boju izkušeno občino in vrle Smihelčane.

Globalnica o prihodu ni bila obveščena, a vendar se je zbralo nad 50 ljudi, ki so s posebno pozornostjo sledili izvajanju g. predsednika, ki je izjavil, da pri nas ne bo nobenih rekvizicij živine, žita ali drugih živil.

Tudi v Dobrlivasi se je zbralo precej ljudstva, ki je pozdravljalo imenitne zastopnike naše vlade.

V Žitari vasi je bila zbrana velika množica ljudstva, v izbranih besedah je pozdravil g. župnik Weiß in izvrstno domača mladenka. Posebno častno je bilo tudi tukaj zastopano ženstvo, katero je g. deželni predsednik še posebej pohvalil, naglašal energijo in njih delo za Jugoslavijo, ko so bili možki pod vojnim orožjem.

Tudi v Zelezni Kapli je bil lep sprejem.

Na kratko smo opisali in očrtali prvo pot našega predsednika v Koroški Sloveniji. Bila je častna, bila je lepa, sprejem je bil pristrčen. Naše poročilo bodo izpopolnili naši krajevni dopisniki in dopisnice, katerim se priporočamo.

Z veseljem smo opazovali, da ni več tistega strahu pred dostojanstvenikom, ki je vladal v trbli Avstriji. Je pač čisto drugače, pozdraviti jugoslovanskega predsednika, ki se je boril na političnem polju dolga, dolga leta za naše narodne pravice, kakor pa pozdravljati zastopnike tuje vlade, ki nam je delala stoletja in stoletja samo krivico.

In ko bomo po končanem plebiscitu končnoveljavno pridruženi naši državi, bo sprejem vladnih zastopnikov še pristrčnejši in še lepši.

Zgradimo živ spomenik našemu Kreku!

(Krekova socialno-politična šola).

Najlepše spomine imajo Krekovi učenci iz njegovega izobraževalnega in vzgojnega delovanja v socialni šoli. Na nešteti predavanjih in kurzihi, posebej še tam gori pri Sv. Joštu je zbiral krog sebe akademike in druge ukaželjne mlade ljudi, ki so se pripravljali za vstop v življenje in javno delovanje.

Ukaželjni učenci so se zbirali okrog svojega mojstra da se naučijo od njega smotreno in nesebično delati za svoj narod. In Krek jih je učil s srcem in razumom ter jih uvajal v razumevanje prosvetnih, narodno-gospodarskih, socialnih in političnih vprašanj, ter jim odpiral povsod nove vidike.

Ta Krekova šola je bila živ vrelec, ki je napajal žejna srca njegovih učencev in z blagodatjo orosil delovanje cele naše stranke in celega naroda. Ne samo Slovenci, tudi Hrvatje so pili iz tega neusahljivega vrelca žive ljubezni in trdnega znanja in ako Bog da, osveži se s tem napojem tudi srbski del našega naroda.

Ali naj s Krekovo smrtjo ta živ vrelec usahne? Krek se je sam bal tega in rekel je često: Nočem denarja in bogastva, a toliko bi rad imel, da bi ustanovil svojemu narodu socialno-politično šolo. V duhu je zasnoval to šolo po vzoru znane „socialno-politične šole“ v München-Gladbachu. Širokovnjaki socialno in narodno-

Koroški Slovenci! Delujmo resno in smotreno na to, da pri ljudskem glasovanju ne izgubimo niti enega glasu! Bodimo vsak na svojem mestu, delajmo vsak po svojih močeh!

gospodarske vede, pedagogi in pravniki naj bi delovali na njej ter se po možnosti izključno posvetili njenemu namenu. Vneto in z vsem strokovnim znanjem naj bi motivirali vse pojave, potrebe in zahteve našega naroda. Učili bi se iz knjige in iz življenja s tem, da bi obiskali vse kraje naše domovine. Poučevali bi s predavanji, kurzi, letaki in brošurami.

Ta velika prepotrebna misel dr. Krekova še ni uresničena, ker si on ni pridobil nikdar toliko sredstev, da bi jo bil udeležil. Ali jo pa ne morejo oživitviti njegovi učenci in častilci, ali jo ne more oživitviti njegov narod? Taka šola bi bila v istini velik, živ Krekov spomenik! Kdor pozna dr. Kreka, bo potrdil, da bi ostal Krek hladen ob največjem kamenitem ali bronastem svojem spomeniku, da bi mu pa živahno zaigralo srce, če bi mu pokazali spomenik v obliki te šole.

Tak spomenik postavimo učitelju slovenskega naroda! Prosimo vse naše pristaše, vse Krekove učence in častilce, vse, ki uživajo plodove njegovega dela, vse prosvetne in gospodarske organizacije, da pošljejo svoje prispevke v ta namen.

Prispjevke sprejema g. prof. Bogumil Remec, Ljubljana.

Dr. Anton Bonaventura Jeglič, škof ljubljanski. Dr. Ant. Mahnič, biskup krški. Dr. Jure Carič, bisk. splitski. Dr. Ivan Šarič, pomožni biskup, Sarajevo. Dr. Jos. Marčelič, biskup dubrovački. Dr. Josip Long, pomožni biskup, predsednik hrvatskega kat. nar. zaveza. Dr. Anton Korošec, predsednik Jugoslovanskega kluba. Josip Gostinčar, narodni poslanik, predsednik JSZ. Prof. Bogumil Remc, podnačelnik VLS, predsednik Zadržne zveze. Iv. Ogrin, načelnik Obrtne zveze. Janez Brodar, narodni poslanik, predsednik JKZ. Ivan Štrukelj, predsednik Slomšekove zveze. Prošt Andrej Kalan, predsednik KTD. Fr. Grafenauer, nar. poslanik, predsednik kat. pol. društva za Koroško. Ivan Mazovec, prof. podpredsednik SKSZ. Jože Pirc, podpredsednik Orlovske zveze. Dr. Franc Hohnjec, nar. poslanik, predsednik SKSZ. za Štajersko. Cilka Krek, predsednica SZZ. Ivanka Kosec, predsednica skupine JSZ tob. tovarne, Ljubljana. Dr. Mirko Božič, predsednik slov. akademičnega starešinstva. Dr. Velimir Deželič, nar. poslanik, predsednik Hrvat. akad. starešinst. Dragotin Bartolič, preds. kat. akad. starešinstva, Split. Dr. Janko Šimrak, nar. poslanik. Josip Fon, nar. poslanik. Franc Pišek, nar. poslanik. Ivan Vesenjaj, nar. poslanik. Fran Smodej, nar. poslanik. Anton Sušnik, nar. poslanik. Stanko Banič, nar. poslanik. Ivan Štrcin, nar. poslanik. Dr. Franc Schaubach, nar. poslanik. Dr. Lovro Pogačnik, nar. poslanik. Dr. Joža Lovrenčič, nar. poslanik. Dr. Ivan Schwegel, nar. poslanik. Mons. Fr. Bulič, Split. Dr. Franc Jankovič, podpredsednik nar. predstavnštva. Dr. Anton Cikojevič, provincijal, Split. Franc Finžgar, mestni župnik in pisatelj. Dr. Josip Srebrnič, profesor bogoslovja. Dr. Franc Biniški, prof. teologije, Senj. Dr. Marko Kalodžera, župnik, Split. Mons. Andreas Žrkovič, prof. teologije, biskupski tajnik, Djakovo. Dr. Milan Marakovič, prof. Sarajevo. Mons. Karlo Cankar, Sarajevo. Dr. Stjepan Markulin, Zagreb. Prof. Juraj Suič, Split. Dr. Matija Belič, odvetnik, Djakovo. Matija Manjevič, rektor semeništa, Osjek. Don Franjo Ironišević, Jesenice-Dalmacija. Dr. Peter Rogulja, Zagreb. Dr. Stjepan Barič, urednik Seljačkih Novina. Malči Breznik, predsednica Zveze služkinj, Ljubljana.

Svoj čas naznanjeni, a vsled nastalih ovir odpovedani

veliki ljudski tabor

v Ločah blizu Baškega jezera

se vrši ob vsakem vremenu

v nedeljo, 28. septembra.

Sloviti govorniki, med njimi gg. predsednik deželne vlade dr. J. Brejce, general Maister, prelat Kalan, poslanec Grafenauer so zagotovljeni. — Razna društva so prijavila svoje sodelovanje. — Posebni vlak iz Ljubljane do Baškega jezera in nazaj. — Svirna vojaška godba. — Vse priprave so v teku.

Narodni odbor v Ločah.

Ob skrajni, nam krivično začrtani meji na rajskih obalah sinjega Baškega jezera hočemo dati duška našim čustvom ob prisotnosti bratov iz vse Slovenije in daljnega juga in veličastno proglasiti svojo kremenito voljo za združitev z Jugoslavijo.

Pozivljamo vse narodne odbore po Koroškem, posebno one v Rožu, da ta dan opustijo vsakršne prireditve in iščejo svojo dolžnost v tem, da zberejo in dovedejo vse, ki čutijo narodno, vse, ki potrebuje-

jo počuka in moralne opore, dne 28. septembra v Loče. Vsakovrstna društva, bodite pripravljena, da svečano nastopite na taboru, kakoršnega že dolgo ni videl Rož! Vsa Slovenija, vsi Rožani, na plan! Zg. Rož! Ti pa se ogrni s prazničnim plaščem, krasi se z narodnimi zastavami za veličastni sprejem obiskovalcev, osobito gostov z onstran Karavank!

Od Jepe do Dobrača, daleko čez Dravo in tjakaj do zadnjih slovenskih koč v Ziljski dolini, ta dan naj se razlega in odmeva kot vselej slovenska, koroška pesem, naj doni krepki naš glas, da smo mi Slovenci v Korotanu edini pravi Prakorošci, ki imamo tisočletne predpravice, odločati usodo svoji zemlji. Vsemu svetu hočemo zakričati naš klic, da po tisočletni trnjevi poti ne zaslužimo hlapčevstva in novega biča, temveč svobodo, prostost bratov med brati.

Politični pregled.

Nemške želje.

Nemškoavstrijska konstituenta (sedanji državni zbor) je protestirala proti temu, da pride 3% milijona sudetskih Nemcev pod Čehoslovaško, da pripade velik del Južne Tirolske Italiji in upa, da bo zveza narodov „krivico“, ki jo delajo sedaj sudetskim Nemcem, delom Koroške, Štajerske in Nižje-Avstrije, „popravila.“ Da protestirajo Nemci proti temu, da pripade 3% milijona Nemcev Čehoslovaški, da pripade Južna Tirolska Italiji, razumemo. Ne razumemo pa, da upa državni zbor, da bo zveza narodov „koroško krivico“ popravila, ko smo vendar morali odstopiti najlepše slovenske kraje (Ziljsko dolino, beljaško okolico, severni del Vrbskega jezera) Avstriji. Tukaj se zopet kaže nepopolnost naših sosedov, ki trobijo še vedno v svet staro pesem o nerazdružljivi Koroški, ki pa seveda nikjer ne vleče več, razven pri nahujskanih koroških nemškutarjih.

Avstrijski poslanci iz dežel, ki pripadajo drugim državam.

Znano je, da so avstrijski Nemci izvolili poslance tudi v deželah, ki so bile pozneje ali pa že prej priklopljene vojaško drugim državam. Sedaj je tudi mirovna konferenca odredila, da ostanejo pod tujimi državami. Poslanci bodo odstopili, ko bo ratificiran mir. Večina se poda domov, kjer bodo politično delovali v prid nemški misli.

Prepozno.

„Naša hiša je pogorela, naša imovina je izgubljena, antanta nas je prevzela v ubožno oskrbo“, je rekel dne 7. septembra t. l. predsednik Hauser v avstrijski konstituenti. Vsi Nemci, ki silijo v Avstrijo, naj si zapomnijo te besede!

Avstrija podpisala mirovno pogodbo.

Dne 6. septembra je državni zbor republike Avstrije sklenil, da podpiše Avstrija mirovno pogodbo. Kislo jabolko je to bilo, v katero so morali vgrizniti. Zastopniki dežel, ki pripadajo drugim državam, so se pri glasovanju odstranili. Pogodba je bila sprejeta z 86 proti 25 glasovi. Samo zastopniki „velikih Nemcev“ niso bili za njo. Dr. Renner je 10. septembra podpisal v Saint Germainu mirovno pogodbo.

D' Annunzio se polastil vlade na Reki.

Reka, 13. sept. Na Reki je v imenu in s podporo oblasti prevzel D' Annunzio upravo v svoje roke. Izvršil je vstajo z reškimi „Consiglio Nazionale“ ter poveljnikom reške legije. Došel je v gubernijalno palačo ter zapovedal generalu Petalugu, naj preda oblast v njegove roke. General Petaluga je interniran v gubernijalni palači. D' Annunzio je proglasil aneksijo Reke v imenu Italije. Arditi, italijanski vojaki in oboroženi prostovoljci podpirajo D' Annunzija.

Lugano, 13. sept. (ČTU). Prekrat Gabriela D' Annunzia na Reki je zbudil velikansko razburjenje. Vest o tem je zbudila v italijanski zbornici veliko senzacijo. Ministrski predsednik Nitti je udaril s pestjo ob mizo, ko je napram vojnemu ministru grajal ta primer nediscipliniranosti v italijanski vojski. D' Annunzio je v zadnjih tednih v večjih italijanskih mestih zbiral prostovoljce za pohod na Reko. Čete so se zbirale v Ronkih ob izlivu Soče, od koder so se v nočnih pohodih spravljele na Reko.

LDU Berlin, 13. septembra (CTU) „Berliner Tagblatt“ poroča iz Berna: D' Annunzio je za rešitev Reke uprizoril podjetje, ki spominja na Garibaldija, pa je zelo enak opereti. Na čelu prostovoljcev, ki jih je organiziral sam in ki obstojajo iz grenadirjev in naskakujočih čet, s strojnimi in oklop. avtomobili je v petek vkorakal na Reko. Stori je to popolnoma na tihem in brez vednosti vlade. Ta čin je po vsej Italiji povzročil veliko pozornost. Kakor se uradno poroča, je vlada ukrenila proti temu energične korake ker bi zadeva lahko imela resen konflikt z entento.

Iz cone B.

Duhovnih vaj ki so se vršile dne 2.—4. septembra v kolegiju jezuitov Celovcu, so se udeležili sledeči slov. duhovniki: prof. Janez Hutter, predmetni župnik Kolarič, župnik Friderik Malgaj in župnik Virnik.

Živino morajo v krajih, ki so soped prišli pod Nemško Avstrijo (v coni B) zopet oddajati za določeno ceno. Rekvizicije so so se že pričele. Napravili so živalski monopol. Pri nas pa lahko prodaš, komur hočeš in kupiš, kar hočeš.

Dnevne vesti.

Tabor v Dobrlivasi.

Narodni svet za Koroško priredi v nedeljo, dne 28. septembra 1919 v Dobrlivasi, v središču lepe Podjunske doline na Koroškem velik tabor, ki se vrši na obširnem dvorišču tamkajšnjega benediktinskega samostana. Govorili bodo g. predsednik pokrajinske deželne vlade za Slovenijo in Istro dr. J. Brejce, general Maister, poverjenik za uk in bogočastje dr. Verstovšek, dr. Angela Piskernik, koroška nar. predstavnika Fr. Grafenauer in Fr. Smodej, podpredsednik slov. dijaške zveze Mir. Krek, ter podpredsednik Orlovske zveze revident Jože Pirc. Sijaj te narodne manifestacije bo znatno povzdignil tudi izlet celokupne Orlovske zveze, ki pride v soboto zvečer dne 27. septembra s posebnim vlakom iz Ljubljane. Tabor se začne ob 10. uri dopoldan s slovesno sv. mašo v proštijški cerkvi v Dobrlivasi. Med sv. mašo in telovadbo igra godba generala Maistra. Korošci, pridite vsi na to narodno manifestacijo. Vabimo tudi brate iz Kranjske in Štajerske. Natančnejši spored se objavi v prihodnjih številkah našega lista. Prireditel je seveda nadstrankarska.

Shodi. V nedeljo po sv. maši se je vršil shod v Galiciji. Govorili so: general Maister, dr. Angela Piskernik ter notar Zevnik. Zbranih je bilo nad 200 ljudi. Popoldne istega dne se je vršil na vrtu Razájeve gostilne v Žihpoljah shod, na katerem je govoril zopet general Maister in dr. Angela Piskernikova. Uprizorili so igro, svirala je vojaška godba. V Hodišah se je vršil tudi shod. Govoril je župnik dr. Mörtl ter dr. Janko Hočevar. Razen tega so vprizorili igro dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček.

Lekarna v Pliberku je zopet otvorjena.

Na deželni obrtni šoli v Ljubljani so zastopane sledeče stroke: Višja stavbna in višja strojna šola. Stavbna rokodelska šola za meh.-teh. obrte in za elektrotehniko. Mojrstrska šola za mizarstvo. Strokovna šola za kiparstvo. Javna risarska šola. Razni specialni tečajji za obrtnike. Ženska obrtna šola.

Državno učiteljsko v Velikovcu. Vpisovanje v I. letnik se vrši dne 1. oktobra od 10.—12. ure dopoldne. Sprejemni izpiti se vrše dne 2. oktobra. I. letnik se otvori, če se oglasi dovolj gojencev in gojenk, ki so prestali sprejemne izpite, pri katerih se zahteva snov 3. razreda meščanske šole. Sprejemni pogoji so bili že naznanjeni v „Miru“ in „Korošču“.

Darovi za dijaško kuhinjo v Velikovcu: G. učitelj Mlačnik na Lešah pri Prevaljah je nabral 215 K. Darovali so: Ig. Mlačnik 30 K, Ana Kresnik 15, Mar. Metarnik 10, Mar. Osojnik 10, Mat. Kralj 55, Emil Stanek 20, Štefan Šipek 10, Iv. Kočan 10, Silv. Šumah 20, Urška Hermonko 4, Mat. Pavšl 20, Ivan Pavšl 4, Ernst Glačnik 4, Fgidij Supanc 4, Maks Štuk 4, Franc Mesner 5 K; vsi na Lešah. Bog plačaj vsem darovalcem! Josip Štih, kanonik.

Za dijaško kuhinjo v Velikovcu so darovali: Škofič v Št. Jurju 14 K, Jakob Pogačnik, tovarnar 20 K, Matej Riepl, župnik 20 K, Hranilnica in posojilnica v Prevaljah 100 K. Živelj nasledniki! Jožef Štih, blagajnik.

Dar. Namesto venca na grob rajnega g. dr. Vl. Žitek, je daroval predstojnik okr. sodišča v Dobrlivasi g. dr. Vidovič znesek 100 K za slov. koroške invalide.

Zdravniška služba na Koroškem. Zdravstveni odsek za Slovenijo in Istro razpisuje službo okrožnega zdravnika za zdravstveni okrožji Železna kapla in Grebinj. Za okrožne zdravniške službe na Koroškem določila se je do definitivne ureditve ista plača, kakor jo imajo okrožni zdravniki na Štajerskem. V obeh razpisanih okrožjih je zdravnik nujno potreben in se mu nudijo najugodnejše razmere — Inerente opozarjamo na razpis v uradnem listu.

Vrnitev Srečka Puncerja v ožjo domovino. Dne 9. t. m. so prepeljali truplo kadetnega aspiranta Srečka Puncerja, urednika „Jugoslovanskega Korotana“, ki je aprila meseca padel v Vovbrah za domovino, v Braslovče na Štajersko. Sprevod je vodil g. vojni kurat Lendovšek.

Pred Velikovcem ga je čakal g. polkovnik Polak z ofirskim zborom. Na glavnem trgu v Velikovcu pa je padlega junaka pričakovalo častno zastopstvo velikovrških Slovencev, ki so položili na krsto 3 vence s sledečimi napisi: Padlemu junaku, Hranilnica v Velikovcu. Branitelju Korotana, Narodni svet za Koroško. Narod. mučeniku, Čitalnica v Velikovcu. Na kolodvoru v Sinčivasi je pričakoval sprevod veleč. g. generalni vikar, prošt M. Randl z duhovščino. Pogreba v Braslovčah se je udeležil tudi naš general Maister. Večna slava branitelju Korotana!

Pozor! Vetrinj. V nedeljo dne 21. t. m. se vrši v Vetrinju pri Celovcu in sicer pri Kanonerju velik ljudski shod združen z domačo veselico. Govorniki, godba, petje, šaljiva pošta. Komur je za blagor naših vrljih Korošcev, naj prihiti v Vetrinj, biser Koroške.

Nova knjiga o zgodovini Jugoslovanov. V prihodnjih dneh izide v založbi Tiskovne zadruge v Ljubljani, Anton Melikova, Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev. Knjiga je namenjena onim, ki se hočejo obširneje poučiti o naši preteklosti, in obravnava jugoslovansko zgodovino enotno in ne ločeno po plemenih, jako okusno opremljena knjiga bo veljala 10 K, po pošti 80 v. več. Naročila sprejema že sedaj Tiskovna zadruga v Ljubljani, Sodna ul. 6.

Stroji za mesarje. Urad za pospeševanje obrti ima oddati sledeče, že rabljene mesarske stroje: 1 stroj za mešanje, 4 stroje za basanje, 2 stroja za rezanje, 1 stroj za mečkanje. Interesenti naj se blagovolijo zglasiti pri omenjenemu uradu na Dunajski cesti št. 22.

Razglas. V neki občini kroži govorica, da vpoklicujo tukajšnje okrajno glavarstvo obvezane letnike „Korošcev“ v dejansko vojaško službo, oziroma k orožnim vajam. Ker je ta govorica popolnoma izmišljena, toraj neresnična vest, najbrže od protidržavne stranke v svrhu razburjenja ljudstva nalašč raztrešena, izjavljamo da okrajno glavarstvo izdaja samo vpoklice invalidom k zdravniški preiskavi, odnosno k nadpregledu, da dobe isti naknadno zopet vsled preobrata ustavljen, že nekdanji nakazano pokojnik (penzijo). V dejansko vojaško službo ali k orožnim vajam se ne kliče nobenega „Korošca.“

Železna kapla. (Šolska veselica.) Dne 7. in 8. t. m. smo imeli tukaj prvo slovensko šolsko veselico s petjem, deklamacijo in dvema izgricama. Narodnjaki in ljubitelji mladine so z veseljem prihitali v prostorno dvorano Gregorjevega doma, da vidijo, kako so napredovedali otroci v prvem letu slovenskega pouka. Pričakovati je bilo, da se udeležijo v prvi vrsti vsi starši šolo obiskujočih otrok te prireditve, a žalibog se jih je le malo število odzvalo temu vabilu. Otroci so rešili svoje vloge v vseh treh strokah zelo dobro. Splošno je ugajal neustrašeni nastop Böflnovnega Dragotina, ki je v šaljivo-poučljivem govoru pozdravil občinstvo. Doba potujčevanja, nemških šulfestov in Kristkindlov, kjer so morali slovenski otroci prepevati vsenemške izdajalske himne in kjer so v nevednosti sprejemali šulvereinske darove — ta žalosna doba je za vedno minula. Zdaj je naša deca v naših rokah, skrbimo sami za to, da po končanem šolskem delu vživa tudi par veselih, srečnih ur. Zato pa, dragi starši, ne stojte praznih rok ob strani, če se učiteljstvo trudi, napraviti šolski mladini kako veselje! Čisti dobiček je namenjen domači šolski knjižnici in Dijaškemu domu v Velikovcu.

Sprememba imen poštinih uradov. Spremenila so se mena sledečih poštinih uradov: Bela cerkev v Bela cerkev na Dolenjskem; Miklavčevo se naziva odslej Žitara ves; Sveti Andraž v Leskovcu odslej Sveti Andraž v Halozah; Šent Ilj odslej Šent Ilj v Slovenskih goricah; Šmartno pri Gornjem gradu odslej Šmartno ob Dreti; Zagradec-Fužine pa se bo nazival odslej Zagradec na Dolenjskem.

Komisija za cenitev škode! Prizadeti v občinah Galicija, Rikarjevas itd. vprašajo javno, kedaj misli komisija priti tudi v navedene občine?

Prevalje. Dne 8. t. m. so uprizorili koroški dijaki igro „Veriga“. Govorila sta visokošolca Urbanc in Sušnik. Igra sama je dobro uspela.

Prevalje. Umril je dne 7. t. m. Čuježev oče na Stražišču. N. v. m. p.

Prevalje. Katoliško slovensko izobraževalno društvo se je zopet poživilo. Pričelo se je obširno delovanje v odsekih: v tamburaškem, telovadnem in pevskem; snuje se tudi Dekliška Zveza. Društvo šteje že čez 100 članov.

Pliberk. Tukajšnje glavno trafiko je dobil gospod Franjo Müller, tajnik občine Libuče.

Dopisi.

Št. Rupert pri Velikovcu. Dne 13. t. m. sta prispe-la semkaj g. vladni predsednik dr. Brejc in mil. gospod ljubljanski stolni prošt in načelnik kmetijskega oddelka deželne vlade Kalan. Oglevala sta si tukajšnjo „Narodno šolo“ in izrazila svoje veliko ogorčenje, videvša, kako je bila šola popolnoma oropana in deloma

tudi poškodovana. V nedeljo, dne 14. t. m. je mil. gosp. stolni prošt ob 6. uri zjutraj v tukajšnji župnijski cerkvi daroval sv. mašo, pri kateri je bil tudi gospod vladni predsednik navzoč. Nato sta se visoka gosta odpeljala v Doberlovas.

Št. Rupert pri Velikovcu. (Poroka.) Dne 15. t. m. se je vršila v tukajšnji župnijski cerkvi poroka vzornega mladega slovenskega posestnika in tukajšnjega cerkvenega ključarja Matije Kumer p. d. Kuštra na Vinogradih in vrle članice Marijine družbe in cerkvene pevke Lizike Enci. Marijina družba je priredila pri tej priliki svoji zvesti članici lepo poslovilno slavnost. Novoporočencema voščimo obilo sreče v novem stanu.

Prevalje. (Orli.) Tukaj se je ustanovil mladeniški odsek kat. slov. izobraževalnega društva, ki šteje že okoli 40 članov; od teh se udeležuje orlovskih vaj 18 mladih navdušenih fantov. Malo je sicer to število za našo obširno vas, a upamo, da bo to testo, ki povzroči vzhajanje in to malo število privede vse omahljivce in nezaupneže pod skupni prapor: Z Bogom za narod!

Prevalje. Iz ruskega ujetništva se je vrnil p. d. Pori na Breznici. Ujet je bil začetkom vojske in ves čas nič ni pisal, tako da je žena že dvomila o njegovih vrnitvi. Odšel je bil iz Sibirije začetkom aprila in bil pozneje v bolnišnici do avgusta. Od tam je pobegnil z nekim Mažarom preko Dunaja in Celovca domov, kamor je prišel te dni. Pripoveduje o grozotah ruskega boljševizma in o draginji, katera vlada tam; ena kila kruha stane 40 rubljev. Čeprav je Rusija najplodovitejša zemlja, pravi, da grozi Rusiji velikanska lakota. To so sadovi tako blagrovanega boljševizma!

Vovbre. (Smrti.) Vdova mlada posestnica Bručejeve kmetije v Vovbrskih gorah Marija Napečnik se je hudo ponesrečila. Nad ognjiščem je visela petrolejeva svetilka. Po nesreči svetilka pade na vroče ognjišče in petrolej se vžge. Posestnici, stoječi pri ognjišču, se vname obleka. Dobila je tako silne opekline, da je v bolnišnici v Celovcu umrla in bila 11. sept. tam pokopana. Zapušča lepo posestvo in troje malih hčerkic. Mož rajne je ravno pred jednim letom padel na laškem bojišču.

Pliberk. (Sejm.) Po dolgem času se je v nedeljo popoldan (31. avgusta) zopet slovesno, po starem lepem običaju otvoril znani pliberški sejm. Obisk je bil, če upoštevamo sedanje razmere, popolnoma zadovoljiv. Od daleč so prišli kupci živine — celo iz onstran črte. In zopet je bilo, kakor slišimo, ob Dravi od Žvabeka do Laboda prav živahno. Vtihotapci živine za Nemško Avstrijo so prevažali ponoči živino črez Dravo in odtam v Labodsko dolino. Kdaj bo tega konec?

Suha. Tisočkrat bodi pozdravljen naš ljubljani list „Mir“, kateri si zdaj zopet začel izhajati. Tudi ti letos z nami vred mnogo trpiš preganjanja, toda to me pa veseli, da si prišel bliže nas. Zelo dolg čas mi je bilo, ko si izostal par števil. Pričakovala sem te, pa nisi prišel, mislila sem si, zdaj gotovo ne bo izhajal več ta list. Motila sem se, sprejela sem te sedaj v nepričakovanih urah. Res, da zelo me veseli da zopet izhajaš, da mi poveš še kako novico, kako se godi po Slovenskem Koroškem. — Slov. dekle na Suhi.

Guštanj. Malgajeva čitalnica priredi 21. t. m. igro „Divji lovec“. Predstava se vrši točno ob pol 15. uri (pol 3. uri popoldne) v telovadnici guštanjanskega Sokola (preje baraka za ujetnike). Po igri zabavni večer v gostilni gosp. Lešnika z izbranim vspešdom. Pri igri in zabavnem večeru sodelujejo prevaljski tamburaši telovadnega društva „Orel“ in domači pevski zbor. Ker do sedaj Guštanj še ni imel prilike, videti nastopati domače moči na odru, se nadejamo polnoštevilne udeležbe. Na svidenje 21. t. m. v Guštanju!

Djekše. (Ogenj.) V nedeljo, 7. septembra, zjutraj ob eni je pogorela na Končarjevi pristavi Žvatova hiša. Kako je ogenj nastal, se še ne ve. Pridni gasilci, zlasti vojaki dješke posadke, so rešili dve ženski in nekaj otrok, ki bi bili drugače gotovo zgoreli, ter so ubranili da niso zgorela druga blizu stoječa poslopja. Ko je dne 22. avgusta strela užgala Vrhovnikovo gospodarsko poslopje na Krčanjah, so tudi največ vojaki naše posadke ubranili druga poslopja. Za tako uspešno in hitro pomoč vse priznanje in javna zahvala zlasti vrlim vojakom in njihovemu poveljniku.

Jezerško. 8. septembra smo imeli v Kazinskem salonu predstavi Domen in pri gospodi. Prostoren salon je bil poln občinstva. 14. 9. sta se igri ponovili. Igralo se je dobro, pri gospodi naravnost izvrstno. Četudi seveda nič tako popolnega, da bi ne moglo postati še bolje. Dobiček se porabi za razne igralske potrebščine, deloma tudi za dobrodelne namene. Saj se zavedamo, kako nujno potrebuje podpor n. pr. Dijaška kuhinja v Velikovcu — V predvojnih časih so se v tem času letoviščarji poslavljali od nas, Letos jih je bilo bolj malo, Čehi so popolnoma izostali, oglasilo se je precej Hrvatov, ki bi bili radi prišli, če bi dobili preskrbo. Tem bolj živahno je bilo življenje pri nas pred par meseci. Srečni smo, da smo že v Jugoslaviji, četudi bi radi pomagali našim koroškim rojakom pri glasovanju, da bi bila tako jugoslovanska zmaga ob glasovanju tem impo-

zatnejša. Toda nihče ne dvomi, da tudi brez nas zmaga Jugoslavija na Koroškem z veliko večino. Za vedno ostane hvaležni bratom Srbom, da so nas rešili ropanja nemških boljševikov. Tisoči Srbov so šli skozi našo dolino in so tudi bivali med nami in imeli smo priliko, da se prepričamo, kako lažljivo je bilo vse, kar so nemški in sploh avstrijski časopisi pisali o Srbih med vojsko in tudi pred vojsko. Kakor da so to sami roparji, razbojniki, kraljevi morilci, ovčji tatovi, nekulturni azijski barbari in ne vem, kaj še vse. Same laži in sleparija! Pri nas, kjer jim nihče ni kaj hudega storil, so se obnašali vseskozi priljudno, dostojno in pošteno. Veliko bolj, kot je bila to navada v avstrijski vojski. Ali če se spomnimo na nadute in nasilne Pruse, ki so se pred par leti pomikali tod skozi! Posamezne izjeme seveda so povsod. Med Srbi nisi slišal surovega vpitja in kričanja in divjaškega preklinjevanja. Mirni in dostojni ljudje. Sedem let so se vojskovali in zdaj so še nas prišli osvobodjevat na Koroško. To je junaštvo, ne pa razgrajanje, pijančevanje, kričanje in proklinjevanje. Rešili so Jezerško nemškega vpada in vse neizmerne škode, ki bi nas zadele v tem slučaju. Naši rešitelji so in zaslužijo si spomenik. — Jugoslavijo imam, padle so stare deželne meje, a nekaj nas še spominja na nje: naša pošta! Pred vojno je vozila iz Kranja do nas, začetkom vojne je začela ostajati na Kor-Kranjski meji in tam ostaja še zdaj. Menda hoče ostati živ spomin in priča tistih časov, ko so nas, rod enega jezika in krvi, trgale in sekale deželne meje v Korošce in Kranjce! Že pred vojno so hoteli vpeljati avtomobilsko zvezo Kranj—Sinčavas. Zdaj je še poštna med Kranjem in Železno kaplo pretrgana. Županstvo je poklicano, da se zavzame za stvar.

Gospodarske novice.

Pliberk. (Gospodarski shod.) V nedeljo 21. t. m. je v Narodnem domu poučno predavanje. Govori: živinozdravnik Škofič o živinskih boleznih in notar dr. Senčar o testamentu, mejah itd. Kmetje udeležite se tega predavanja. Kmetijska podružnica za Pliberk in okolico.

Pliberk. Gospodinjski tečaj od 15. oktobra do 23. decembra priredi tukaj kmetijska družba. Priglase sprejema kmetijska podružnica. Dekleta pridejo zjutraj k pouku in gredo na večer zopet lahko domu spat. Stroški so: prehrana in drva, kar se pa tudi lahko plača v živilih.

Sele. Ustanovni shod kmetijske podružnice za našo občino, se je vršil v nedeljo 7. septembra ob obilni udeležbi gospodarjev. Pristopili so skoro vsi posestniki, ker se zavedajo, kolikega pomena je podružnica posebno za naše kraje. — Pri glasovanju upamo, ne bo pri nas oddan niti en glas za Nemško Avstrijo. Dosti smo trpeli vsled Nemcev in ne maramo jim pomagati stradati. Tudi nas v Jugoslaviji ne bodo več krivično stiskali gozdarji nemških grofov pri paši. Vemo tudi, da nam bo šla vlada pri odkupitvi hollenburškega in Voigtovega veleposestva tako na roko, da se bo naša živinoreja močno razcvetela. Če bi zmagala Nemška Avstrija, bi bil to naš pogin. Ker pa vemo, da ne bo, se veselimo Jugoslavije.

Listnica uredništva.

Mislinska podružnica SPD.: Vabilo došlo prepoznano. — Krajevni odbor za Šent Janž v Rožu: Hranilno in posojilno društvo za Celovec in okolico je ostal v Celovcu in se nahaja v isti hiši kot prej.

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prošt v Tinjah.
Ogovorni urednik: Oemar Mihalek.
Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

MALA NAZANILA.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril v v Velikovcu trgovino z manufakturnim in špicerijskim blagom ter deželnimi pridelki, vsakovrstnim galanterijskim blagom, pisalnimi potrebščinami itd. Potrudil se bodem, slavno občinstvo v vsakem oziru zadovoljiti s točno in solidno postrežbo. Za obilen obisk se najtopleje priporoča
I. Rojnik.

INSERATI.

=: SEJMA za žrebeta =:

se vršita

dne 24. septembra in 1. oktobra v Velikovcu

Mestni občinski urad v Velikovcu,
dne 19. septembra 1919.

Program

drž. kmetijske šole pri Velikovcu

za zimski tečaj od 5. nov. 1919 do 30. aprila 1920.

1. Splošno.

Zavod ima namen, da izobrazí kmetijske mladeniče, ki so namenjeni za bodoče gospodarje teoretično in praktično v kmetijstvu, v kolikor je potrebno za manjše in srednje posestnike.

Da doseže šola ta namen, je teoretičen poduk združen s praktičnim delom in razkazovanjem v vseh panogah, s katerimi se zavod peča. V to svrhu služi obsežno šolsko gospodarstvo.

2. Sprejemni pogoji.

Za sprejem se zahteva kot najnižja starost 16 let, popolna telesna sposobnost za kmetijska dela in z dobrim uspehom dovršena ljudska šola.

Gojenci se sprejemajo.

a) kot plačujoči gojenci, ki plačujejo za celi tečaj 800 K (osem sto kron) in to za hrano, stanovanje in podak. Namesto denarja se sprejme en del plačila tudi v živilih, ki se zaračunajo po dnevni tržni ceni.

b) kot študenti, kateri imajo na zavodu popolnoma ali deloma prosta mesta, ker jim plača oskrbo bodisi država, okraj ali korporacija. Število prostih mest, ki jih plača država se bo določilo, ko se predlože vse prošnje.

Prošnje za sprejem je treba predložiti do 15. oktobra t. l. na vodstvo zavoda. Tem prošnjam je priložiti: krstni list ali domovnico, zadnje šolsko spričevalo, zdravniško spričevalo o telesni sposobnosti za kmetijska dela, spričevalo o vedenju in izjavi starišev, oziroma varuha, s katero se zavežejo plačevati stroške šolanja.

Popolnoma ali deloma prosta mesta se oddajo le onim sinovom kmetijskih posestnikov Slovenske Koroške, ki ne zamorejo kriti stroškov šolanja, kar je treba podpreti z dokazili.

Vsi učenci morajo stanovati v zavodu. Pri vstopu morajo seboj prinesiti: 4 srajce, 3 spodnje hlače, 4 pare nogavic, 6 pisanih robcev, 1 glavnik, 1 krtačo za obleko, 1 veliko in 1 malo krtačo za obuvanje, 1 zimsko obleko za delavnik in 1 za praznik, 2 para obuvanja. Nadalje: 4 posteljne rjuhe, 2 brisači in 1 ali 2 odeje. Razventega plača vsak učenec vse za poduk potrebne knjige in zvezke, ki jih preskrbi zavod.

Pranje perila, ki mora biti zaznamovano z začetnimi črkami lastnika, oskrbi šola.

Zimski tečaj začne s 5. novembrom t. l. in konča s koncem aprila prihodnjega leta.

Za počitnice in dopuste veljajo posebna določila.

Vedenje v zavodu in izven zavoda določuje hišni in šolski red, kateremu se mora vsak posvetiti.

Pred koncem tečaja se podvržejo učenci sklepnemu izpitu iz vseh strokovnih predmetov. Obiskovalcem calega tečaja se izročijo spričevala o doseženem uspehu v vseh predmetih in v spretosti pri praktičnih delih.

Učni predmeti:

a) Splošno izobraževalni: Veronauk, učni jezik (slovenaščina), zemljepis, računstvo, geometrija, zemljemerstvo in petje.

b) strokovni; poljedelstvo, živinoreja, živnozdravstvo, sadjarstvo, gozdarstvo, mlekarstvo, kmetijsko knjigovodstvo, praktične vaje, demonstracije ter poučni izleti.

Vodstvo državne kmetijske šole pri Velikovcu.

Občinski lov v Selah

bo oddan potom dražbe, koja se vrši 29. sept. t. l. ob 10. uri dopoldne v občinski pisarni v Selah za dobo od 1. vinotoka t. l. do 30. junija 1924 v najem, ločen po lovskih okoliših:

1. Sele na Kotu; vzklicna cena . . . K 150.—
2. Sele pri Cirkvi; " " " " " 150.—
3. Sele na Frajpahu; " " " " " 100.—
4. Sele na Šajdi; " " " " " 70.—

Najemni pogoji se zamorejo razvideti pri županstvu v Selah.

Županstvo v Selah, dne 10. sept. 1919.

Naročajte „Mir“

Vzgjajališče (Internat) za deklice.

Da ustrezajo pomnoženi potrebi, so šolske sestre v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu razširile svoj dekliški internat. Sprejmejo se deklice, ki hočejo obiskovati gimnazijo, učiteljske ali meščanske šole v Velikovcu, ljudsko šolske učenke, ki hočejo obiskovati javno petrazredno dekliško šolo v „Narodni šoli“, in večje, šoli odrasle deklice, ki želijo obiskovati gospodinjstvo šolo v „Narodni šoli“. Na vseh, zgoraj navedenih šolah se začne šolsko leto dne 1. oktobra, na gospodinjstvo šoli pa 1. novembra t. l. — Na svoji pristavi sprejmejo šolske sestre tudi nekaj dečkov v oskrbo, ki hočejo obiskovati šole v Velikovcu. — Nadaljna pojasnila dajejo šolske sestre v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu.

Državna gimnazija v Velikovcu.

Naznanilo o šol. letu 1919/20.

Šolsko leto se začne dne 1. oktobra 1919. Otvori se prvi in drugi razred.

V prvi razred se sprejemajo učenci dne 1. oktobra od 10. do 12. ure v ravnateljski pisarni v meščanski šoli. Predloži se krstni list in šolsko izpričevalo. Starost najmanj 10 let, dovršenih do konca leta 1919.

Sprejemni izpit se vrši 1. oktobra ob 14. uri (2. uri pop.) Zahteva se: iz krščanskega nauka toliko znanja, kolikor se ga more pridobiti v prvih štirih letih ljudske šole; iz slovenščine spretnost v čitanju in pisanju, početni nauki iz oblikoslovja, poznavanje pravopisnih pravil, analiza prosto razširjenega stavka; iz računstva izvežbanost v štirih osnovnih računskih vrstah s celimi števili. Izpita iz krščanskega nauka je oproščen, kdor ima v izpričevalu dober ali prav dober red. Pri izpitu se bomo ozirali na prejšnje šolske razmere na Koroškem. Sprejemnina in prispevek za mladinske igre znaša 10 K. Dijaki se naj oglašijo v spremstvu starišev ali njih na mestnikov.

V drugi razred se bodo sprejemali učenci dne 2. oktobra od 10. do 12. ure. Tega dne se bodo tudi vršili izpiti za privatiste, ki žele vstopiti v II. razred. Učenci, ki žele vstopiti v II. razred, naj predlože izpričevala. Dne 3. oktobra bo slovesna sv. maša v mestni župnijski cerkvi. Dne 4. oktobra pa se prične pouk. Kdor želi biti oproščen šolnine, naj si že sedaj preskrbi premoženjski izkaz, potrjen od občine, davčnega in župnijskega urada.

Vodstvo državne gimnazije v Velikovcu.

Rezan in okrogel les

tramove, drva, oglje kupuje vsako množino

„**DRAVA**“

lesna trgovska in industrijska družba z o. z. v Mariboru.

S 15. oktobrom se da v najem

GOSTILNA

in

MESARIJA

v Narodnem domu v Velikovcu.

Ponudbe naj se vložijo do 20. septembra na hranilnico in posojilnico v Velikovcu, ki daje potrebna pojasnila.

Naznanjam, da imam od sedaj naprej

APNO

na prodaj. Blago je prvo: vrstno, cene po dogovoru:

Ponudbe naj se pošiljajo:

Jožef VARUM, p. d. Friedl v Zgornjih Borovljah, p. Ledenice, Koroško.

Dijaški dom v Velikovcu.

S prihodnjim šolskim letom, ki se prične 1. oktobra, se bo v Velikovcu odprl dijaški dom, kjer bodo imeli dijaki stanovanje in hrano.

Prosilci naj vložijo svoje prošnje najkajsnjeje do 22. sept. na vodstvo dijaškega doma, Velikovec. kanonikat. Vsled izredne draginje so se morali mesečni prispevki za letos še nastaviti na 150 K. Ako pa bi stariši te svote ne zmogli, naj priložijo še ubožno spričevalo in izjavo, koliko bi mogli mesečno prispevati. Tudi ubogi lahko prosijo.

Kmetijski gojenci iz velikovškega okraja pa morajo prispevati kolikor mogoče živila in sicer za celo leto: 200 kg krompirja, 100 kg rži, 60 kg pšenice, 8 kg masti, 10 kg fižola, 5 kg jegljev, 50 kg aide, 70 kg koroze. Vsak naj pripelja živil, kar in kolikor pač more in se mu be oddana množina primerno vračunal v mesečni prispevek. Zlasti naj bi prispevali vsaj krompir, rž in mast. Živil naj se odda za zdaj polovico, dočim se bo druga polovica tirjala meseca februarja.

Vsak gojenec naj prinese s seboj: 1 plevnico brez (slame), blazinico (polšter), 2 odeji, 4 posteljne rjuhe, 5 srajc, 5 spodnjih hlač, 5 parov nogavic, 6 žepnih rut, 4 obrisače, 2 obleki, 2 para čevljev, 2 kroznika, žlico, nož in vilice, 1 skledo za vmivanje. Perilo naj bo posebej zaznamovano. Dečki iz velikovškega okraja morajo pripeljati vsak tudi celo posteljo, tedaj tudi posteljnjak, ki naj bi bil kolikor mogoče majhne oblike, da ne zavzame preveč prostora. Vse naj se pripelja v Velikovec do 26. septembra.

Vodstvo dijaškega doma.

Kmetje ki hočejo

ovčjo volno

drago prodati, naj pošljejo ponudbe na

J. Oswald, Velikovec

kavarna „Sparl“

oziroma, naj se osebno tam zglasijo.

Mladi in stari radi berejo list Mlada Jugoslavija.

Izdaja ga okrajni šolski komisariat v Velikovcu, in nado-mešča v naših šolah čitanko. Po svoji zanimivi vsebini, kakor: domače dogodbe in pravljice, narodne koroške in druge lepe pesmi, zgodovinske in zemljepisne črtice i. dr., se je list povsodi takoj udomačil in prikupil. Vsaka izdaja tega lista se je takoj razprodala. O lalej se tiska list v večji nakladi in bo posebno VIII. številka, ki izide v kratkem, nudila mnogo zabavnega čtiva, ki ga bodo z enakim užikom tudi čitali odrasli. — Cena izvodu 40 vin. (50 vin. po pošti), celoletna naročnina 6 K.

Naročila na okr. šolski komisariat v Velikovcu.

Kdo

še ne dobiva „Mir“-a pa bi ga rad bral? Poiščite jih, naročite in plačajte!